

OBNOVLJENA ZEMLJA

(ISA. XXXV 1-10, LAUTOV PREVOD.)

1. Pustinja i pusto polje biće radosni; I pustara će se radovati, i cvetati;
2. Kao ruža će prelepo cvetati; I dobro navodnjena ravnica Jordana će se takođe radovati; Slava Libana će joj biti data, Lepota Karmila i Saron: Ovi će gledati slavu Jehove, Veličanstvo našeg Boga.
3. Ojačajte nemoćne ruke, Učvrstite klecajuća kolena.
4. Recite malodušnima: Budite snažni; Ne bojte se; gledajte svog Boga! Osveta će doći; Božja odmazda; On lično će doći, i izbaviće vas.
5. Tada će biti otvorene oči slepih; I uši gluvih će biti nepokrivene;
6. Tada će hrom skakati kao jelen, I jezik nemog će pevati: Jer će u pustari vode izbiti, I potoci u pustinji;
7. I usijani pesak će postati jezero, I žedna zemlja žuboreći izvori: I u skrovištu zmajeva niknuće Trava, sa trskom i rogozom.
8. I put će biti tamo; I zvaće se put svetosti; Nijedna nečista osoba neće proći preko njega; Već će on lično biti sa njima, hodajući po putu, I luđi neće na njemu grešiti.
9. Nikakav lav neće biti tamo; Niti će tiranin zverii izlaziti tamo; Niti će on biti pronađen tamo; Već će iskupljeni hodati po njemu.
10. Jeste, Jehovini otkupljeni će se vratiti; Doći će na Sion sa trijumfom; I večno veselje će krunisati njihove glave. Radost i veselje će dobiti; A tuga i uzdisanje će pobeći.

„ONO što je bilo, ono je što će biti.“ Prop. i 9. Ovo je najnaglašenije istinito za stvari koje je Bog napravio. Jer „znam da će šta god Bog čini, biti zauvek: ništa se tome ne može dodati, niti se od toga šta može oduzeti.“ Prop. iii 14. Kada je Bog napravio svet, i sve stvari lepim, „nije ga stvorio uzalud.“ Činjenica da je Bog napravio zemlju savršenom, dokaz je da će biti savršena. Nijedan od Božjih planova ne može nikada pro-

pasti. Čovekovo kratkovidosti se može činiti kao da je sve propalo; ali Bog ima večnost za sebe, i može priuštiti da bude pogrešno shvaćen a ipak da čeka. Nekoliko godina, ili nekoliko hiljada godina nisu ni širine prsta u poređenju sa večnosti. Tako da iako greh donosi potpunu pustoš na zemlju, kraj greha, koji je uništenje, biće samouništenje; a smrt, poslednji neprijatelj, nakon što je progutana od pobeđe, zemlja će biti obnovljena, i „radovaće se pustinja i cvećaće kao ruža.“

„BUJNO će cvetati i radovati se sa veseljem i pesmom: biće joj data slava Libana, veličanstvo Karmila i Saron; oni će videti slavu Gospodnju i veličanstvo Boga našeg.“ Mesta nekada najplodnija sada su najpustija. Zemlja stari kao haljina; ali kao stara haljina, uskoro treba da bude promenjena, i onda će odražavati do savršenstva veličanstvo i lepotu Jehove. Naučili smo nešto o Gospodnjoj lepoti; ta čudesna lepota će tek biti viđena baš u najpustijim i neplodnim delovima ove zemlje. Nije li to slavan izgled? Kakvo uverenje imamo o ovome? Nije li uverenje Božje Reči dovoljno? Međutim imamo obilnu demonstraciju toga u činjenici da je čovek, koji je stvoren da vlada nad savršenom zemljom, i bio je prema tome on sam stvoren savršen, ali koji je pao, i time izazvao pustošenje zemlje, on sam Božjom Rečju učinjen novim stvorenjem baš sada u ovom sadašnjem vremenu. Kada je kralj vraćen u svoje kraljevsko stanje, nije li to dokaz da će dobiti nazad svoju vlast?

U pogledu ovoga, šta je rečeno?—„Ojačajte slabe ruke i učvrstite nemoćna kolena. Recite onima koji su plašljivog srca: 'Jaki budite, ne bojte se.' Kada se ovo primenjuje? Da li u vremenu o kojem se govori u prva dva stiha?—Sasvim sigurno ne; jer na obnovljenoj zemlji neće biti nikakve prilike da se kaže bilo kome, „Ne boj se!“ Narod će onda „prebivati u mirnom prebivalištu, u sigurnim nastambama i spokojnim počivalištima.“ Ne; sada je vreme kada mora biti postavljeno pred malodušne, da ih ohrabri, uverenje o onome šta će Bog sigurno

učiniti za baš ovu grehom prokletu zemlju. „Blažena nada“ je „slavni dolazak velikog Boga i Spasitelja našeg, Isusa Hrista.“ Tit ii 13. „On će doći i spasiti vas.“

ŠTA još može biti rečeno onima koji su plašljivog srca?—Ovo: „Gledajte svog Boga!“ Gde?—Svuda. „'Ne ispunjavam li ja nebo i zemlju?' govori Gospod.“ Jer. xxiii 24. Kada se Hrist pojavi na nebeskim oblacima neće biti plašljivih među njegovim narodom. To će biti trenutak radosti izbavljenja. Niko onda neće trebati da kaže, „Gledajte svog Boga!“ jer „videće ga svako oko.“ „I reći će se u taj dan: 'Evo, to je naš Bog; čekali smo na njega i on će nas spasiti: to je Gospod, na njega smo čekali; radovaćemo se i veseliti u njegovom spasenju.'“ Isa. xxv 9. Prema tome ovaj uzvik, „Gledajte svog Boga!“ treba da bude izgovoren sada u uši svih klonulih na zemlji.

„JER u njima je očito ono što se može spoznati o Bogu: jer Bog im je to pokazao. Jer se ono njegovo nevidljivo, to jest njegova večna moć i Božanstvo jasno opaža od samog stvaranja sveta i shvata po onome što je stvoreno.“ Rim. i 19, 20. On sve nosi Rečju sile svoje. Jevr. i 3. Da bude u stanju da vidi Boga u svim stvarima koje postoje, da zna da on nije napustio zemlju, dovoljno je da stavi hrabrost u bilo kog čoveka. Šta to znači da je on ovde?—Ništa manje nego da on prisvaja sve stvari kao svoje sopstvene, i odlučan je da ostane uz njih. Iako su pokvarene, i Božansko obličje skoro može biti obrisano, i pak on ne postaje obeshrabren ili ogorčen njima, već će ih svojim prisustvom obnoviti kao na početku. Ako ih ne prisvaja kao svoje sopstvene, i ne namerava da ih učini ponovo vrednim njega samog, ne bi ostao u njima; činjenica da ostaje baš usred prokletstva, dovoljan je dokaz da ima na umu spasenje; i šta on namerava sigurno će izvršiti. Prema tome gledajte svog Boga u najnižem i najopakijem stvorenom biću, da biste mogli znati da nije napustio čoveka, svoje krunišuće delo. Budite hrabri; doći će i spasiće vas.

„TADA će biti otvorene oči slepima i otčepljene uši gluvima. Tada će hrom poskakivati kao jelen, i jezik nemog će pevati.“ Kada će sve ovo biti? Pa, sigurno će biti kada Gospod dođe da spasi svoj narod, jer će onda sami mrtvi biti vaskrsnuti neraspadljivi, a živi će biti izmenjeni u trenutku, u tren oka, u besmrtnost. 1. Kor. xv 51-53; 1. Sol. iv 16, 17. U to vreme sigurno neće biti Božjeg svetog sa bilo kakvom manom bilo na duši ili telu. Hrist će imati, „slavnu crkvu bez mrlje ili nabora ili nečega takvog.“ Ef. v 27. Međutim imamo garanciju u verovanju da će se obnova odigrati baš pre pojavljivanja Gospoda, ne zaista u besmrtnosti, već u čvrstoći smrtnih tela. Kada Isus dođe „videće ga svako oko.“ Međutim postoji čak snažniji dokaz od ovog. Hristovo prisustvo ovde na zemlji donelo je izlečenje svima koji su bili bolesni na bilo koji način. Dokaz o Božanstvu njegove službe bio je taj, da „slepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluvi čuju, mrtvi se podižu i siromasima se propoveda Jevandlje.“ Mt. xi 3-5.

Dakle nikada nije postojalo vreme na svetu kada je bilo više potrebe za ubedljivim dokazom o istinitosti Jevandolja nego sada. Kada Sotona deluje sa „svom silom i znamenjima i lažnim čudesima, i sa svim nepravednim zavaravanjem“ (2. Sol. ii 9, 10), pošto vidi da je kraj blizu, Bog neće ostaviti samog sebe bez svedoka među ljudima, ali će takođe delovati sa mnogim silnim delima i čudima i znamenjima. Hrist koji je jednom hodao među ljudima, otkrivajući Oca, biće umnožen u celom svom narodu, tako da ni delić dokaza neće nedostajati. Dakle kao što je on tada lečio sve koji su bili bolesni i slepi i hromi, gde god je išao, možemo biti sigurni da će ista stvar biti urađena ponovo, kada sav njegov narod nauči da ga gleda mirno među sobom i u sebi.

„U pustari će vode izbiti i u pustinji potoci.“ To će biti ispunjeno kada pustara i pusto mesto budu učinjeni novim, i pustinja procveta ko ruža; ali možemo očekivati da vidimo to ispunjenim čak i pre dolaska Gospoda. Kada je Izrael izašao iz Egipta, voda je dovedena iz kremenene stene za njih u pustinji. Bog je „stenu pretvorio u vodeno jezero, kremen u izvor voda.“ Ps. cxiv 8. Kada Bog ponovo pruži svoju ruku drugi put da izbavi svoj narod, „biće tamo put za ostatak njegovog naroda koji bude preostao iz Asirije, kao što je bio za Izrael u dan kad su izašli iz zemlje egipatske.“ Isa. xi 16. Prema tome možemo očekivati da vidimo ista čuda, i čak veća, ponovljena. „Zato, evo, dolaze dani“, govori Gospod, „kada oni više neće govoriti: ‘Živ bio Gospod, koji je izveo decu Izraelovu iz zemlje egipatske’, nego: ‘Živ bio Gospod, koji je izveo i doveo seme doma Izraelovog iz severne zemlje’, i iz svih zemalja u koje sam ih ja odagnao; i prebivaće oni u vlastitoj zemlji.“ Jer. xxiii 7, 8. Čuda poslednjih dana će potpuno nadvisiti čuda izlaska iz Egipta.

„BIĆE tamo put.“ Gde? Nesumnjivo na novoj zemlji, u svetom gradu; ali treba da propustimo radost Pisma ako sve to odložimo do budućnosti. Hrist je put, put svetosti, i put je jasan. „Put znate.“ Svako ga može naći; otkriven je deci; i najgluplji ne može napraviti nikakvu grešku na njemu. „Otkupljeni će hodati tamo.“

BAŠ sada „Bog je pohodio i otkupio svoj narod.“ Prema tome iskupljeni moraju imati mesto po kojem da hodaju. I hodaće po putu, i „vraćaće se, i dolaziti na Sion sa pesmama i večnom radošću na svojim glavama.“ Zapazite da je to da sa pesmama dolaze na Sion. Ne čekaju dok ne dođu tamo da pevaju; oni pevaju sada. To je zato što pevaju da oni dolaze tamo. Čitajte 2. Dn. xx 1-30, i zapazite stihove 21 i 22. To je kada je Izrael počeo da peva i da hvali Gospoda, da su izvojevali pobedu. Onda neka pustinja odzvanja i bude učinjena radosnom sa pevanjem.

„Pustite one da odbiju da pevaju
Koji nikada nisu upoznali našeg Boga;
Ali deca od nebeskog Kralja
Moraju da govore svoje radosti svuda.“

Oni ovo moraju činiti, jer su „pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, nebeskom Jerusa-

limu, i nebrojenim hiljadama anđela, sveopštem skupu i crkvi prvorodenaca zapisanih na nebu, i ka Bogu, Sudiji svih, i ka duhovima pravednika koji su učinjeni savršenima, i posredniku novoga saveza, Isusu, i škropljeničkoj krvi koja govori bolje nego Aveljeva,“ i

„Brdo Sion donosi
Hiljadu svetih milih;
Pre nego što stignemo do nebeskih polja,
Ili hodamo zlatnim ulicama.“

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER